

Arrest

nr. 70 375 van 22 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 8 maart 2011 het Rijk binnen en diende op 9 maart 2011 een asielaanvraag in. Op 4 juli 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Ago-Lwoye (Nigeria) en uw clanbehoren langs vaderszijde niet te kennen. U werd op 25 juli 1988 geboren in – vermoedelijk – de hoofdstad van Somalië uit een Nigeriaanse moeder en een Somalische vader. Uw zus K. overleed in Somalië. Toen u 7 jaar oud was, in 1995, verhuisde u met uw beide ouders naar Ago-Lwoye (Ogun State) te Nigeria. In 1995 scheidden uw ouders omdat de familieleden van uw moeder niet akkoord waren dat uw moeder huwde met een Somalische moslim. In 1995 stierf uw moeder nadat ze vergiftigd werd door haar familieleden, vermoedelijk omwille van haar huwelijk met een moslim. Sinds de dood van uw moeder trok u in bij uw vader die na de scheiding in Ago Ijebu-Obe (Ogun State) was gaan wonen. In 1999 stierf uw vader nadat hij vergiftigd werd door u onbekende daders om een u onbekende reden en trok u in bij een nicht langs moederszijde, Y. genaamd, die in Ago-Lwoye resideerde. Echter, toen Y. in 2006 huwde en haar echtgenoot, K., bij jullie introk werd u door hem scheef bekeken omdat u astma had en vaak hoestte. Hierop besloot u de woning van Y. te verlaten en te gaan logeren bij vrienden. Op een dag in juli 2010 werd u door een man waar u soms klusjes voor opknapte, A. K. genaamd, gezonden naar het huis van een u onbekende man. A. K. zei u dat u een pakje moest gaan ophalen. U ging er heen en eens aangekomen nam u plaats in het huis alwaar u mocht gaan zitten in de zitkamer. Er waren 3 mannen aanwezig en één ervan kwam spuiten met een spray met een u onbekende inhoud om een u onbekende reden. U viel flauw en werd de volgende dag wakker en lag naakt op de vloer. U hoorde mannen zeggen dat u niet nuttig was en u werd opgesloten in een cel met andere naakte mensen. Na een verblijf van 5 dagen in de cel merkte u 's nachts op dat het raam open stond en u besloot te vluchten. U kon ontsnappen en wandelde naar de snelweg alwaar u een auto deed stoppen. De autobestuurder bleek lid van dezelfde kerk als u en de autobestuurder bracht u naar jullie kerk. U vertelde wat gebeurde aan de pastoor. De pastoor vertelde u dat men zeker en vast van plan was u als ritueel mensenoffer te gebruiken in een u onbekende cultus en hij adviseerde u het land te verlaten. U dook gedurende 2 maanden onder in de kerk. U verliet Ago-Lwoye vermoedelijk in augustus of oktober 2010 en nam in een u onbekende stad te Nigeria een vlucht van een u onbekende luchtvaartmaatschappij naar een u onbekende stad in Griekenland. U landde in september of oktober 2010 in Griekenland en vroeg er asiel aan. Na een verblijf van 6 maanden in Griekenland, en alvorens u een beslissing kreeg van de Griekse autoriteiten betreffende uw asielaanvraag, besloot u naar België te reizen. Op 9 maart 2011 vroeg u asiel aan in België.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals 1 bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Uit artikels 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet alsook uit artikel 1, A, 2 van het Vluchtelingenverdrag van Genève komt naar voor dat in het kader van de aanvraag van het vluchtelingenstatuut alsook van het statuut van subsidiaire bescherming uw vrees ten opzichte van uw land van herkomst, het land van uw nationaliteit dient geëvalueerd te worden. Tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal hield u steeds vol louter over de Somalische nationaliteit te beschikken (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 9 juni 2011, p. 2 en 6) en geenszins over de Nigeriaanse (p. 6) noch de dubbele Somalische-Nigeriaanse nationaliteit te beschikken (p. 2 en 6). In dit licht kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. **Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u geen enkele vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aanhaalde ten opzichte van Somalië. Bovendien dient de aandacht erop gevestigd te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. Ten eerste kan worden opgemerkt dat zowel uw geografische als socio-politieke kennis over uw geboortestreek alsook Somalië in het algemeen nagenoeg nihil is.** Zo is het zeer merkwaardig dat u beweerde uw precieze geboorteplaats in Somalië niet met zekerheid te kennen (p. 2) en beweerde te denken dat u misschien in de hoofdstad van Somalië werd geboren (p. 2). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vervolgens vroeg naar de naam van de Somalische hoofdstad verklaarde u de exacte benaming van de hoofdstad niet te kennen (p. 2) hetgeen toch uiterst bevreemdend is. Ondanks uw verklaring dat u van uw geboorte tot de leeftijd van 7 jaar onafgebroken in Somalië woonde (p. 2) kon u niet toelichten in welke stad of in welk dorp u woonachtig was in Somalië (p. 2) hetgeen toch enigszins merkwaardig is. Daarenboven verklaarde u geen enkel dorp of stad in Somalië te kunnen benoemen (p. 9) en kon u geen enkele Somalische rivier benoemen. Bovendien kon u geen enkele president uit de Somalische geschiedenis bij naam noemen (p. 9), kon u geen enkele

Somalische politicus benoemen (p. 10), kon u geen enkele Somalische krijgsheer benoemen (p. 10), kon u geen enkele groepering, militia of opstandelingengroep in Somalië bij naam noemen (p. 10). Daarnaast kon u geen enkel land buurland van Somalië benoemen (p. 10) en slaagde u er niet in toe te lichten hoe de officiële/nationale taal van Somalië geheten is (p. 10). U kon evenmin toelichten of er, op het moment dat u Somalië verliet, al dan niet oorlog heerste in Somalië (p. 3) en u verklaarde niet te weten of er heden (p. 10) oorlog aan de gang is in Somalië (p. 9). U kon evenmin toelichten of er in het verleden oorlog was in Somalië (p. 9). U voegde er tevens aan toe niet te weten of er bepaalde opstandelingen, groeperingen, partijen of milities in Somalië vechten (p. 9). **Ten tweede kan worden opgemerkt dat ook uw etnografische kennis over Somalië danig te wensen overlaat.** Zo verklaarde u geen enkele etnische groep of clan die in Somalië leeft te kunnen benoemen (p. 9). Bovendien is het uiterst merkwaardig dat u verklaarde uw vaders – en dus ook uw eigen - clan niet te kennen (p. 8) hoewel u quasi onafgebroken van uw geboorte tot op 11-jarige leeftijd bij hem verbleef (p. 5). Deze vaststellingen zijn echter uiterst bevreemdend gezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat in de Somalische samenleving genealogische afstammingslijnen aan kinderen aangeleerd worden vanaf een zeer jonge leeftijd (zie informatie in administratief dossier) en patriarchale afstamming tot in de details mondeling wordt doorgegeven (zie informatie in administratief dossier). In dit licht is het ook merkwaardig dat u verklaarde de namen van uw grootouders langs vaderszijde niet te kennen (p. 8), niet te weten of uw vader al dan niet broers en zussen had (p. 8) en niet te weten of uw vader nog familieleden heeft in Somalië. **Ten derde kan worden opgemerkt dat uw kennis over de immigratie van uw moeder naar Somalië en de daaropvolgende emigratie van uw beide ouders naar Nigeria bijzonder beperkt blijkt.** Zo verklaarde u niet te weten waar uw Nigeriaanse moeder uw Somalische vader precies ontmoette (p. 5) noch kon u toelichten hoe en om welke reden uw Nigeriaanse moeder precies in Somalië arriveerde (p. 5). Het is ook merkwaardig dat u verklaarde niet te weten of uw Nigeriaanse moeder alleen of met familieleden naar Somalië emigreerde (p. 5). Tot slot kan opgemerkt worden dat het merkwaardig is dat u verklaarde geboren te zijn in Somalië in 1988 (p. 2) en onafgebroken in Somalië gewoond te hebben tot u 7 jaar oud was – in 1995 - (p. 2) en bovendien van uw geboorte tot de dood van uw vader in 1999 bij uw Somalische vader verbleven te 2 hebben (p. 5) doch beweerde geen Somali te kunnen spreken (p. 7). Uw bewering dat u reeds op 7-jarige leeftijd Somalië verliet en vervolgens in Nigeria verbleef vormt geen afdoende verantwoording voor voorgaande vaststellingen en opmerkingen, gezien er redelijkerwijze mag verondersteld worden dat uw familieleden u een basiskennis zouden meegegeven hebben over uw beweerde land van oorsprong en over de redenen waarom zij dat land destijds zouden hebben verlaten alsook dat u op zijn minst enkele vragen gesteld zou hebben aan uw familieleden betreffende uw geboorteplaats en Somalische herkomst in het algemeen. Daarenboven beweerde u van 1988 tot 1995 en vervolgens na de dood van uw moeder in 1995 tot de dood van uw vader in 1999 bij uw vader ingewoond te hebben (p. 4). Het is tevens niet geloofwaardig dat u zich, gezien u toch beweerde de Somalische nationaliteit zou bezitten, nooit op enige manier geïnformeerd zou hebben over het land waarvan u toch beweerde het staatsburgerschap te bezitten. **U haalde verder aan dat u in Nigeria , waar u vanaf uw zeven jaar verbleef, vreesde gedood te zullen worden door leden van een cultus die u gedurende een week vasthielden en die u – naar eigen zeggen - wilden offeren. Er dient echter opgemerkt te worden dat uw verklaringen hieromtrent totaal niet geloofwaardig zijn omdat ze vaag, weinig aannemelijk, incoherent en op zijn minst bedenkelijk te noemen zijn.** Zo vertelde u aanvankelijk dat u werkte voor een zekere 'A. K.', een industrieel, vriend van uw ouders en zeer goede man (pp.14-15). U vertelde dat A. K. u naar een vriend van hem stuurde om iets op te halen (p.15). Even later toen u door het Commissariaat-generaal gevraagd werd wie u vertelde dat u geofferd zou worden vertelde u echter dat iedereen die man kent en weet wat hij doet (p.17). U preciseerde dat die A. K. een bekend man is, dat hij industriën heeft en moslim is en dat iedereen weet dat hij in de cultus is (p.17). U voegde toe dat het een persoon is die mensen ritueel doodt, mensen offert, ledematen afhakt om dan vervolgens de lijken te laten begraven door zijn helpers (p.17). Het is dan ook op zijn minst bevreemdend dat u deze man aanvankelijk een zeer goede man noemde. Bovendien komt uit uw verklaringen naar voor dat u aanvankelijk verklaarde de A. K. u naar de mensen stuurde van de cultus die u zouden offeren terwijl uit uw latere verklaringen blijkt dat het A. K. zelf was die achter het offeren zou zitten. U kon niet zeggen wie de drie mannen waren bij wie u terecht kwam in het huis waar u gedurende een week opgesloten werd (p.16). U zei dat ze tot een cultus behoorden maar kon niet verduidelijken tot welke cultus (p.16). Ook met betrekking tot de cultus waartoe A. K. – naar u uiteindelijk verklaarde - behoorde kon u geen verdere verduidelijking brengen (p.17). U zei dat er samen met u verschillende andere mannen en vrouwen opgesloten zaten in het huis waar u vastgehouden werd (p.16). U kon echter geen schatting geven van het aantal en kende ook geen enkele naam van de

andere gevangenen (p.16). Toen u gevraagd werd wat de drie mannen met u van plan waren stelde u dat de pastor u vertelde dat ze u zouden offeren voor rituelen (p.16). Toen u gevraagd werd wie u vertelde dat u zou geofferd worden haalde u aan dat de mensen vertelden over mensen die verdwenen, dat iedereen die man kent en weet wat hij doet (p.17). U bracht echter geen enkele andere concrete aanwijzing aan waaruit afgeleid zou kunnen worden dat dit inderdaad het lot was dat u te wachten stond. Uw conclusies hieromtrent zijn louter speculatief daar ze geenszins op enige concrete objectieve aanwijzing gebaseerd zijn maar louter op algemene geruchten betreffende een persoon en op een geopperde theorie van derden. U was niet in staat te zeggen met welk doel de slachtoffers gedood worden door de cultus in kwestie (p.17). U vertelde dat u na uw ontsnapping naar de pastor van uw kerk gebracht werd waar u nog twee maanden verbleef alvorens het land te verlaten (pp.14-17). Het is dan ook wel erg verwonderlijk dat u de naam van de pastor niet kende (p.14). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u tijdens de twee maanden dat u in de kerk verbleef geen problemen meer had met de mensen van de cultus, hetgeen eveneens uw vrees ten opzichte van hen relativeert. **Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.** Wat betreft het door u voorgelegde medisch attest op naam van A. A. H. uitgegeven door Dr. B. V. op 29 maart 2011 te Houthalen, dit document wijzigt niets aan het voorgaande daar het een loutere vaststelling is van het feit dat u astme hebt, zonder dat noch in het attest, noch door uzelf enig mogelijk causaal verband wordt aangetoond met de door u aangehaalde vervolging waar u beweerde het slachtoffer van te zijn geweest. Wat betreft het door u voorgelegde Grieks document op naam van H. A. uitgegeven op 25 3 oktober 2010 kan gezegd worden dat dit document enkel staat dat u in Griekenland asiel aanvraag en geenszins als bewijs kan gelden van de door u opgegeven identiteits- en nationaliteitsgegevens. U legde geen documenten voor die uw werkelijke identiteit en nationaliteit zouden kunnen staven. U legde geen documenten voor waaruit zou kunnen blijken welke reisweg u vanuit Somalië heeft afgelegd en wanneer u precies in België bent aangekomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus benadrukt de Raad waar verzoeker “de vernietiging van de bestreden beslissing” vraagt, dat hij niet louter optreedt als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept als “Eerste middel” de “Schending van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991), schending van artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S., 31 december 1980)” in.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert

verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker verklaart dat zijn vader een Somaliër was en zijn moeder een Nigeriaanse was. Het gezin zou toen hij zeven jaar oud was van Somalië naar Nigeria zijn geëmigreerd waar hij na de dood van zijn beide ouders werd opgevangen door een familielid van zijn moeder. Hij zou Nigeria zijn ontvlucht omdat hij gevisieerd werd door een lid van een cultus die hem als ritueel mensenoffer wou gebruiken.

3.2. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van haar asielaanvraag zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.3. Voor zover verzoeker zichzelf de Somalische nationaliteit aanmeet en zijn asielaanvraag hierop steunt, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij zijn beweringen waarachtig kan maken, minstens zijn beweerde Somalische nationaliteit en afkomst aantonen. Dit is niet het geval. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn Somalische afkomst niet adstrueert en hij bovendien geheel onbekend is met Somalië. Verzoeker mist niet enkel eenvoudige kennis over de Somalische gemeenschap, geschiedenis en geografie, hij is voorts onbekend met de Somalische clans, milities en krijgsheren, wist zelfs niet of het al dan niet oorlog was in Somalië. Zelfs indien verzoekers herinneringen aan zijn kortstondig verblijf in Somalië beperkt zijn omdat hij amper zeven jaar was, kan hoe dan ook niet worden aangenomen dat deze nihil zijn, nu zijn kindertijd in Somalië en zijn migratie naar Nigeria belangrijke, ingrijpende gebeurtenissen waren en een determinerende invloed hadden op zijn leven. Verzoeker woonde bovendien ook in Nigeria nog vijf jaar bij zijn vader, dus tot hij twaalf jaar oud was. Het is niet aannemelijk dat verzoeker als kind niet minimaal werd ingelicht door zijn vader over hun Somalische clanherkomst, familiale achtergrond, hun verblijf in Somalië vóór hun migratie naar Nigeria en zijn vader en moeder hem zelfs niet informeerden over de oorlog en de reden waarom ze naar Nigeria migreerden. Evenmin toont verzoeker aan dat in zoverre zijn vader (en hijzelf) enkel de Somalische nationaliteit had, hij in Nigeria kon verblijven zonder de nodige identiteitsdocumenten, noch is aannemelijk dat verzoeker(s vader) geen toenadering zocht tot landgenoten. Verzoekers bewering nood te hebben aan internationale bescherming en zijn initiatief om naar Europa te vluchten omwille van zijn Somalische nationaliteit staat haaks op zijn gebrek aan inspanning om zich te informeren naar zijn Somalische afkomst, Somalië in het algemeen en mogelijke Somalische landgenoten in Nigeria. Ten slotte kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet eens weet waarom hij omwille van zijn Somalische afkomst nood zou hebben aan internationale bescherming en hij de ernst van dit motief zelf relativeert door de bewering *“omdat ik niemand ken in Somalië (...) Ik weet niet hoe ik mijn leven er zou moeten opbouwen”* (gehoorverslag CGVS, p.10). Geen enkel element in het administratief dossier kan wijzen op enige band tussen verzoeker en Somalië. Zijn voorgehouden Somalische nationaliteit en afkomst komen dan ook klaarblijkelijk geveinsd en leugenachtig voor.

3.4. Verzoeker legt ten slotte geen documenten neer waaruit zijn jarenlange verblijf als buitenlander in Nigeria kan blijken. Verzoeker legt enkel een document inzake zijn asielaanvraag in Griekenland neer en een medisch attest waaruit blijkt dat hij aan astma lijdt, wat geen nuttige documenten ter adstructie van zijn asielaanvraag zijn. Dit klemt temeer nu verzoeker niet toelicht hoe hij jarenlang probleemloos in

Nigeria kon verblijven en school kon lopen zonder documenten voor te leggen. Verder kan verzoeker de situatie van zijn ouders onvoldoende toelichten (herkomst vader, professionele bezigheden vader in Somalië en in Nigeria, hoe zijn moeder in Somalië belandde, etc.) en staat hij evenmin dat zijn beide ouders overleden zijn. Ook is verzoeker incoherent over eenvoudige kwesties. Zo verklaarde hij aanvankelijk dat hij na de dood van zijn vader werd opgevangen door *“Een neef langs moederszijde”* (gehoorverslag CGVS, p.5) en naderhand beweerde hij dat het niet zijn neef maar een nicht was en hij bij haar ging wonen in *“een groot huis met veel mensen”* wat hij zelfs niet bij benadering kon toelichten, onder meer met hoeveel mensen hij samenwoonde en de namen van zijn huisgenoten (gehoorverslag CGVS, p.11). Aldus creëert verzoeker zelf een vaag relaas dat hij voortdurend aanpast en waarvan hij niet in het minst aannemelijk maakt dat dit waarachtig is en steunt op ervaringen en persoonlijke belevenissen. Er zijn dan ook geen redenen om enig geloof te hechten aan de bouteweringen als buitenlander in Nigeria gewoond te hebben.

3.5. Verzoeker verklaart bijkomend dat hij vreest in Nigeria ritueel geofferd te worden: *“een goede man wilde me helpen, ik vertrouwde hem en werkte soms voor hem, hij betaalde me geld, hij kocht me zaken en was zeer vriendelijk”* (gehoorverslag CGVS, p.13), doch anderzijds dat *“Hij is een bekende man en heeft industrieën, die A.K., is een moslim en iedereen weet dat hij in de cultus is (...) Het is een persoon die mensen ritueel doodt”* (gehoorverslag CGVS, p.17).

Verzoekers bewering *“iedereen kent die man en iedereen weet wat hij doet”* en dat hijzelf banden onderhield met dit belangrijk lid van een cultus die rituele mensenoffers uitvoert en karweitjes voor hem opknapt, wordt niet ondersteund door navenante kennis. Integendeel verzoeker kon deze man niet uitvoerig beschrijven en weet evenmin van welke cultus hij deel uitmaakte. Verzoeker kon evenmin een beschrijving geven van de omstandigheden van zijn aanhouding *“plots begon er één te spuiten met een spray”* (gehoorverslag CGVS, p.15), noch van zijn gevangenschap waar hij niet verder komt dan *“we waren met vele blote mannen en vrouwen”* (gehoorverslag CGVS, p.16), terwijl de ernst van een dergelijke toestand toelaat te verwachten dat verzoeker zijn lotgenoten kan toelichten en hij minstens deze informatie geeft die aannemelijk maakt dat hij een dergelijke situatie heeft meegemaakt, wat niet het geval is. Voorts kan verzoekers bewering gevangengenomen te zijn niet overtuigen gezien het gemak waarmee hij kon ontsnappen (*“zag toch plots wel dat het raam openstond zeker”* en *“kroop erdoor en wandelde naar het bos”*, gehoorverslag CGVS, p.16). Verzoekers beweringen blijven louter anekdotisch en zijn niet onderbouwd met coherente en op ervaring gesteunde verklaringen. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas.

3.6. In het summiere verzoekschrift beperkt verzoeker zich voornamelijk tot het louter herhalen van zijn asielrelaas doch onderneemt geen ernstige poging om de bevindingen van de commissaris-generaal te weerleggen. Verzoeker is niet ernstig waar hij de commissaris-generaal verwijt dat zijn asielaanvraag werd afgewezen louter op grond van *“een stijlclausule zoals geformuleerd door het CGVS : “U bent er niet in geslaagd om het reëel risico op het lijden van ernstige schade noch gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken”* en gaat klaarblijkelijk voorbij aan de essentie van de bestreden beslissing, met name de talrijke, door de commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en ongeloofwaardigheden, die steun vinden in het administratieve dossier, pertinent zijn en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, minstens aannemelijk maakt van welk land hij de nationaliteit bezit en vanwaar hij afkomstig is, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont niet aan van Somalische nationaliteit te zijn en ook al had verzoeker een Somalische vader (quod non) dan toont hij evenmin aan via zijn Nigeriaanse moeder geen recht te hebben op de Nigeriaanse nationaliteit. Er zijn dan ook geen redenen de nood aan subsidiaire bescherming te onderzoeken naar Somalië toe. Voorts kan noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Verzoeker roept als *“Tweede middel”* de *“Schending van artikel 2 en artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens”* in.

5.1. Waar verzoeker argumenteert *“dat verzoekster toch terug sturen naar zijn land een inbreuk maakt tegen deze artikels 2 en Artikel 3”* benadrukt de Raad dat er in onderhavige procedure geen uitspraak gedaan wordt over een terugleidingsmaatregel, maar uitsluitend over de toekenning van vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de vreemdelingenwet) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van dezelfde wet). Waar artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet werd er getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK